

Идеја за овај текст родила ми се у току читања интервјуа Верана Матића листу "Данас", у коме свежи председник Комисије за истрагу убиства новинара дословце каже: "Мислим да је Вучић одговорио на прави начин на моју иницијативу, не само вербално већ и оперативно, са решеношћу да се неки резултати и реализују. Мислим да он има и више мотива да до позитивних резултата дође (колико год то цинично звучало)."

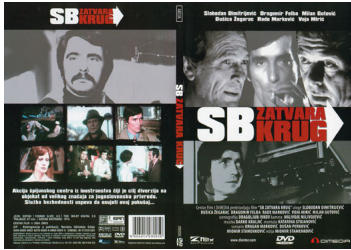
Злоупотреба Шарићевог клана (и друге одбране од бацана љаге): И тако. Веран је похвалио Вучића, Тома је одликовао Верана (Сретењским ордењем, ни мање ни више), Весна је похвалила Ивицу и упоредила га с Винстоном (Черчилем) и Шарлом (де Голом), Свилановић је рекао да са Вучићем дели иста очекивања о датуму почетка преговора са ЕУ а похвалио је Тому (и Атифете приде), Н. Прокић (ex ЛДП) позвао грађанску Србију да подржи владу СНС-а и СПС-а ("уосталом, и Европски парламент је поздравио проактивну улогу Александра Вучића и Ивице Дачића"), Вучић је узвратио парафразирајући Прокића ("Потребно је да у Србији неко каже да од сутра више нема фесова. Никада не знате коме може да падне на памет да покуша да зауставља реформе и модернизацију"), Вук Д. изјави да се мора подржати оно што Ивица говори поводом Косова, Весна је отишла корак даље и истакла да Ивици подмећу афере у трену кад води разговоре с Приштином ("не тврдим да не постоји Шарићев клан, али сматрам да се он злоупотребљава"), поменуто Веснину тезу својим речима препричала је и Соња Б. тврдњом да Ивицу дискредитују због успеха у преговорима са Приштином ("поставља се питање да ли ће Дачић политички преживети удар и имати прилику да преговоре приведе крају"), таман кад

прогунусмо

подршку Соње Б.тад дође тешка и

фамозна

Басарина реч ("Дачић је, наиме, отишао предалеко у преговорима са Тачијем, што је запретило да нормализација односа и помирење двају народа – ноћна мора београдских, славских тутумрака и говнара - коначно постане јава. Зато су се говнари и тутумраци састали у неком мутлаку и ту, у мутлаку, саставили катил ферман за премијера"), да се вратимо на Верана, Ивицу и Вучића ("мислим да су политичари о којима говорите данас у потпуно новим ситуацијама у односу на партиципације у власти за време Милошевића"). И тако је Империја затворила круг.

Акциони план: Као што се из претходног може видети, *догодила* су нам се разна чуда или (прецизније) "нема немогућег у држави Данској". Но, је ли ово *крај историје српских чудеса* или је остало још материјала за *спајање неспојивог*? Тома да одликује Соњу Б. Карађорђевоом звездом, Вучић да држи Веранову слику у новчанику и омогући му снимање "Истражитеља из Друге Србије", Ивица да постави Весну за саветника за питања Шарићевог клана и да се заложи да је за живота *беатификују*, НИН-ову награду да додељује "Данас" и да се зове "Курирова", РТС претплату да преусмере "Пешчанику" а ЕПС такса за ангажовану снагу да *оснажи* Б92, Прокићева драма да се игра *во вјеки вјекова* у свим позориштима, законом забранити да се Свилановићу помиње било које *кодно* име осим рођенога, Соња Л. да не трасира само Вучићев пут у Берлин него свако политичко и друго *изузетно* путешествије, Басару да произведу у једног од *четрес* академика и метну у читанке уместо *оног* Вука (Ст. К.), Вук Д. да се спомиње у свим оним ситуацијама кад се помињао Његош, уместо Сретења нерадно славити Геј параду, Светосавске свечаности од сада па до вечности звати Светковине Прве и Друге Србије?

Пише: Александар Лазић
четвртак, 21 фебруар 2013 23:56

четвртак, 21 фебруар 2013 23:56

Будучи членом Коммунистической партии, он не мог не знать, что в СССР не было ни одного человека, который бы не был членом Коммунистической партии. Он не мог не знать, что в СССР не было ни одного человека, который бы не был членом Коммунистической партии.